

להצלחת עם
ישראל ולזכות
משפחת סעדיה
ה"ר

מפטירים 'יום עו'ד'

פרשת שמעוני

גיליון מס 71

הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א בתשובה לכל השואלים

'למה זה מגיע לנו?'

בתקופה זו, שבה מתגברות הצרות רח"ל, וייסורים רבים פוקדים את בני האדם, באים אלינו אנשים ושואלים: "למה זה מגיע לנו...?" שמעתי פעם סיפור מהגאון רבי יעקב גלינסקי, ויש בדבריו תשובה ברורה וחותכת לשאלה הנ"ל.

בילדות, סיפר הגר"י גלינסקי, התגוררו ליד ביתנו שכנות שלא ידעו לקרוא וכתוב. הן התכנסו מידי לילה לצידה של אימי ע"ה, שבמוכן ידעה את מלאכת הקריאה, ובקשו שתקרא בפניהן מתוך העיתון מה התרחש בעולם. יום אחד הקדימה אחת השכנות לבוא, הרימה את העיתון מהשולחן והסתכלה בו. לפתע היא מרימה קול צעקה וצווחה, ואימי, שהיתה עסוקה בעבודות המטבח, ניגשה אליה בבחילות ושאלה מה קרה. השכנה הצביעה על תמונה שהופיעה בעמודו הראשון של העיתון, וצעקה: "איך את מסוגלת להתעסק עכשיו בקילוף תפוחי אדמה, בשעה שבעיתון מופיעה תמונה של אנייה שטבעה, ומי יודע כמה אנשים נספו באסון הנורא הזה!"

התפלאה הרבנית גלינסקי על הדברים, כיון שכאשר עברה על כותרות העיתון באותו בוקר, לא ראתה שם תמונה של אנייה טובעת. כאשר התקרבה הרבנית אל השכנה וביקשה לראות את התמונה, הייתה צריכה להתאפק בכוח כדי לא לפרוץ בצחוק. השכנה ברוב סבלותה, ומכיוון שלא ידעה לקרוא, החזיקה את העיתון בצורה הפוכה, ולכן גם התמונה שבה הופיעה האנייה, נראתה הפוך, והציגה את האנייה כטובעת בים... ובמציאות, הייתה זו אנייה מפוארת שיצאה להפלגת הבכורה שלה מנמל האם באנגליה. הצלם שהנציח את ההפלגה, ביקש להראות את יופייה ואיכויותיה של הספינה החדשה, וזו גם הייתה הסיבה שהעיתון פרסם את התמונה.

לא מביעה הייתה כאן, ולא אסון: אלא פריחה והתחדשות. צריך רק לדעת איך לקרוא את התמונה, ובאלו משקפיים להתבונן בה. יש בסיפור זה דברי תשובה נאותים לכל אלה הבאים ושואלים למה באה עליהם הצרה. התשובה היא, שיש להם מעות גסה בפיענוח התמונה שלפניהם. הם סבורים שצרה התרגשה עליהם, אבל האמת היא שלא צרה היא זו, אלא טובה גדולה מאת השי"ת, העמופה בסימנים וברמזים שאינם מוכרים לנו.

כשנתבונן בפרשת השעבוד כמצרים, אומר הרב דוד יצחק נבנצל זצ"ל, נגלה שגם התחפכה התמונה מן הקצה אל הקצה, ואם פרעה חשב שדבר פלוני יגרום לעם ישראל להיות שקועים חזק יותר בעבודת הפרך שלו, הרי שדווקא דברים אלה, דווקא הם, הביאו לגאולה ולישועה. הנה כמה דוגמאות.

א. כפי העינוי וקושי העבודה, כך עלתה והתגברה שוועתם של בני ישראל, ויצאה מעומק ליבם, ולכן נשמעה ונתקבלה, כפי שנאמר בפסוק. הדאגה והפחד שקננו אצל פרעה ממושיע של ישראל, הביאו למהרתה של בתיה מהעבודה הזרה, ועל ידי כך זכתה להציל את משה, ולגדלו בבית פרעה, עד שיצא לראות בסבל אחיו, וביקש להושיעם.

ב. רצון פרעה להמית את משה הביא לבריחתו למדין, מקום שבו מצא את מטה האלוקים, והתרחש לו הנס כסנה, ושם גם קיבל את דברי הבואה והשליחות מאת ה' להצלת בני ישראל ממצרים.

ג. עיקשות ליבו של פרעה, גרמה לריבוי המכות בתוספת הלוויים שהתרחשו בכל מכה, מה שהביא לחיזוק האמונה אצל בני ישראל, ובהסכמתם לצאת למדבר, בהנהגת משה רבנו.

כמה מאושר הוא האדם היודע לצפות בתמונה ו'לקרוא' אותה כשהיא מונחת במצב ישר, ועושה את רצון בוראו בתמימות,

ובשימת לב תמידית. הרה"ג רבי זאב רוזנמל זצ"ל, מחשובי התושבים ברמת אלחנן, דיבר לפני בני משפחתו על עניין הייסורים, ועל על כך שהאדם מתעורר רק כשאר נוחתים עליו ייסורים, ואילו כשהשי"ת משפיע עליו מכות ומתנות ללא סוף, אין הוא מתבונן בכך, ואינו מתקרב לה' בעקבות החסדים הגדולים הללו. ההמשך בעמוד הבא...

לעילוי נשמת

מורים מורטזה

בן שרה, זינט

בת מרים

רבי חיים

הלברשטאם

מצאנו בעל

"הדברי חיים"

כ"ה בניסן ה'תרל"ו

רבי אפרים נבון

בעל

"המחנה אפרים"

נפטר כ"ו בניסן

ה'תצ"ה

רבי יחיא בן יוסף

צאלח

המהרי"ץ

נפטר כ"ח בניסן

ה'תקס"ה

הוא המשיל את התופעה הזו של אי שימת לב לחסדי השי"ת, לאדם שנתקע בקומה החמישים באחד מגורדי השחקים באמריקה. היה זה בשעה שכל המשרדים כבר היו סגורים, ולכן איש מעובדי המשרדים בקומה, ובקומות הסמוכות, לא היה כבר במקום. היחידים שהיו יכולים להושיעו, הם עובדי האורח שהתהלכו ברחוב למטה, במרחק כמאתיים מטרים ממנו. למרות הבדלי הגובה בינו ובין הרחוב, ניסה לעורר את תשומת ליבם של העוברים והשבים, צעק ככל שגרונות הרשה לו, ואף הניף בסודרו. אבל אף אחד לא שמע אותו. מה עשה?

הוא הוציא ממגירתו שבמשרד כמה סוכריות, והשליך לעבר הרחוב. האיש היה בטוח שברגע שהסוכריות תפגענה באנשים, הם ירימו את עיניהם אל על, כדי לראות מי הוא זה שהשליך את הסוכריות, ואז יבחינו בו, ויבואו להצילו. ברם, גם לאחר שהסוכריות פגעו באנשים, הם לא שאלו שאלות מיותרות, אכלו את הסוכריות, ולא היה אכפת להם מאין נזרקו. כיון שראה שבכך לא יודע, החל להשליך חבילות של דולרים. אבל גם אלה לא עוררו משום מה את העוברים והשבים להסתכל מה למעלה מהם, ולראות מי הוא זה ואי זה הוא המשליך עליהם את הכסף.

גם כאשר החל האיש לזרוק אבנים קטנות, עדין לא עלתה דעתו של אף אחד להרים את עיניו לעבר הקומות הגבוהות של הבנין. האיש היה כבר על סף ייאוש. לפתע הוא מצא במשרד אבן גדולה שהובאה פעם למשרד כמתנה מעורך דין מפורסם. היתה זו אבן יקרה, אבל כיון שלא מצא פתרון אחר, החליט להשליך את האבן לרחוב. מי שהאבן תנחת על ראשו, בוודאי יהיה מוכרח כבר להסתכל למעלה... וכך הווה, האבן הושלכה ופגעה העובר אורח, שהזעיק מידית את המשטרה. הדבר הראשון שעשו השוטרים הוא להסתכל למעלה ולראות מי השליך את האבן לרחוב.

ובשהסתכלו למעלה, הבחינו בידיו המושטות לעזרה של האיש שנתקע בקומה החמישים. כך גם דרכו של הקב"ה, אבינו אב הרחמן. בתחילה הוא נותן לאדם מתנות, משפיע עליו שפע בלי די, ומצפה שהאדם ישים אל ליבו שהמתנות ניתנות לו על ידי הבורא, וישפר את דרכיו ומעלליו. רק כאשר האדם אינו שותף ליבו לכך, מנסה הקב"ה לעורר אותו באמצעות הצרות והמועקות שהוא מביא עליו. ועל כל אחד מאיתנו מוטלת החובה, אמר הרב רוזנמל, להתבונן בחצי הכוס המלאה הניתנת לו מן שמיא, ולא לחשוב רק על הצרות האופפות אותו

(מתוך הגדה של פסח - חישוקי חמד)

שבת שלום ומבורך

מילתא דבריחותא

הכי גרוע זה להיות טכנאי מזגנים. הוא מניע למקום כשאין מזגן וסובל מחום ועד שכבר נדלק המזגן הוא צריך ללכת.....

זוג הולכים למסעדה והבעל אוכל בלי סכין. האישה קצת מתביישת בכל זאת מסעדה ואומרת לבעלה: משה, הסכין, הסכין. הבעל: "למה מי בא".....

חילוניה נכנסה לסניף בנק בכני ברק והיא רואה טור נשים וטור גברים. רגשותיה נברו, היא ניגשה בתרעומת למנהל הבנק, על התפלגות, ההקצנה והדרת הנשים. היתכן בדבר כזה? עונה לה מנהל הבנק: גבירתי, לא הבנת. אין כאן כל הדרה או כל, הפליה - אלו 2 טורים טור להפקדות וטור למשיכות.....

ילד חוזר לביתו לאחר היום הראשון בבית הספר. האמא שואלת את הילד: "נו, איך המורה החדש?" הילד עונה לה: "הוא לא יודע כלום, הכל הוא שואל אותנו".....

400 נוסעים יושבים במטוס וממתנים. הדלת נפתחת ושני אנשים, לבושים בחליפות טייסים, נכנסים פנימה. אחד מובל ע"י כלב נחייה והשני עם מקל עוזרים. צחקקים עצבניים נשמעים פה ושם, אך שני האנשים נכנסים לתא הטייס וסוגרים את הדלת. המנועים מתחילים לפעול. המטוס מתחיל לרוץ על המסלול, והאנשים מבינים, שהוא רץ היישר אל תוך האגם שבקצה המסלול. כאשר מתחיל להיות ברור שהמטוס לא ימריא, ושהם עומדים לצלול לתוך המים, ועקות היסטוריות ממלאות את חלל תא הנוסעים. בדיוק באותו הרגע, המטוס ממריא אל על. טיים המשנה פונה לטייס הראשי ואומר: אני אומר לך כוב, אם יום אחד הם יצרחו מאוחר מדי, אנחנו כולנו נהיה באגם....

החכם - כאשר רואה במראה את חסרונותיו -

מתקנם, והשומה - ממשיך ומביט עד כמה הוא יפה..

